

Jo també vaig ser alumne de ...

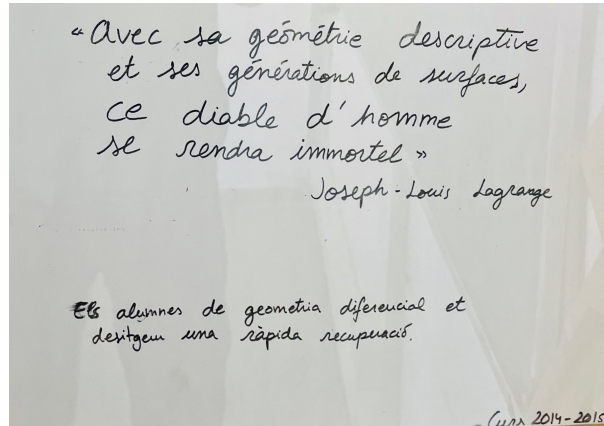
Agustí Reventós Tarrida

Maig 2022

Presentació

Aquí tens les reflexions d'alguns dels teus estudiants al llarg d'aquests anys. La teva manera d'ensenyar, allunyada de formalismes quan són una càrrega per la comprensió i al mateix temps plena de rigor quan la fragilitat d'una nova idea ho requereix, ha marcat generacions d'estudiants de Matemàtiques. Els petits textos que segueixen en són una prova clara. Amb afecte i agraïment, bona jubilació.

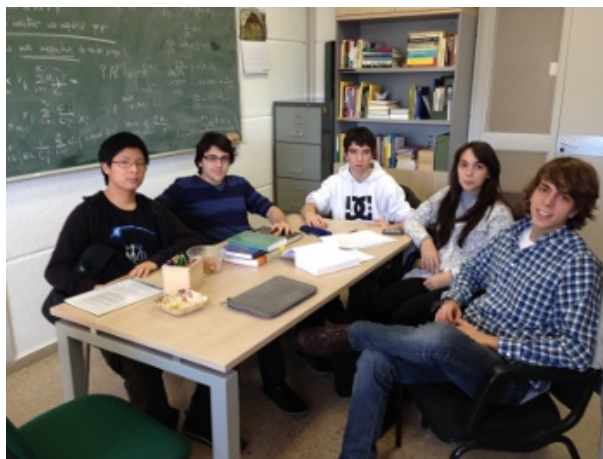

Frase introductòria: Aquesta assignatura es diu ANÀLISI III, però no està assignada al grup d'Anàlisi del departament sinó al grup de Sistemes Dinàmics doncs el programa és d'aquesta àrea. I a més, em toca a fer-la a mi que soc de Geometria, així que ja veurem com surt tot plegat.

Doncs jo diria, Agustí, que et va sortir força be. Jo mateix vaig acabar dedicant-me als Sistemes Dinàmics. Gràcies.
Joan C. Artes Ferragud, Anàlisi III, Curs 1981-82

Quan penso en el primer any de carrera a la UAB, sempre recordo la primera classe de problemes de Matemàtiques que vam tenir. Aquesta va ser una classe de geometria, per l'assignatura de Fonaments de les Matemàtiques, on tots vam percebre la passió amb què t'agrada impartir classes i transmetre coneixement als alumnes. Estic molt agraït d'haver pogut ser alumne teu i per la predisposició tan oberta que vas tenir amb nosaltres quan veníem a demanar dubtes, ja fos al teu despatx o després de classes.

Dani Salgado Rojo, Fonaments de les Matemàtiques, Curs 2012-13

Moltes gràcies per ensenyar-nos tantes coses! Es notava molt l'amor que tens per la geometria i per les matemàtiques en general, cosa que feia que ens donessin més ganes d'aprendre en veure't tan entusiasmada mentre feies les classes.

Lara Reche Polo, Fonaments de les Matemàtiques, Geometria Diferencial, Cursos 2014-15, 2016-17

Profesor Reventós muchas gracias por todos esos años de dedicación y la especial cercanía con los estudiantes. Un saludo desde Alemania de un estudiante de doctorado en geometría.

Alejandro Peñuela Díaz, Geometría lineal y Geometría diferencial, Cursos 2011-2012 y 2015-2016

Agustí, espero que tinguis una feliç jubilació després de tots aquests anys passats a la UAB! Vaig tenir la sort de tenir-te com a professor de teoria a l'assignatura de geometria diferencial, i és en efecte una sort perquè és una assignatura amb moltes hores de classe, i per tant, moltes hores de classe rebudes per un professor excel·lent. Recordo especialment els teus apunts de l'assignatura, tan llargs que els vaig haver d'enquadrar en dos blocs. Tenir apunts d'una assignatura és molt pràctic per poder anar a classe sense haver de copiar, però no hi ha dubte que escriure'ls és una feina. En aquest cas, a més, no eren uns apunts normals i corrents, sinó una mena de llibre on tot s'explicava amb detalls i exemples, i de manera molt amena i entenedora, i de passada, a classe podíem centrar-nos en escoltar les teves explicacions, que també eren magnífiques! Durant la carrera, com que teníem molta feina, de vegades m'havia de saltar algunes classes per anar a la biblioteca a estudiar, però passés el que passés, de les classes de geometria diferencial no me'n perdia cap. Amb els companys també comentàvem com ens agradava que, en aquesta assignatura, els exàmens eren molt adequats i amb enunciats molt ben pensats, i gaudíem fent-los (cosa que ja és difícil!), i sempre recordarem el problema de la bicicleta de l'examen final, que ens va fer sortir de l'examen amb un somriure i moltes preguntes obertes, i que reflectia la teva passió pel ciclisme. Espero que en aquesta nova etapa facis molts quilòmetres dalt de la bicicleta!

Clara Cufí, Geometria diferencial, Curs 2015-16

L'Agustí Reventós és un referent per a tot aquell qui l'hagi conegut. Jo mateix he tingut la sort de presenciar les seves classes i també intercanviar dubtes al seu despatx de la facultat de ciències. Recordo intercanviar converses sobre el ciclisme i connectar pel fet que jo vivia a Camprodon i ell també coneixia la zona per les bicicletes.

A més ens va fer molta il·lusió a tot el grup de la nostra generació (Marta Herrerias, Ramon Tous i Maria Miranda, Gemma Massonis i jo mateix) el fet de poder quedar amb ell a fer un cafè que es convertí en una cervesa al bar "Cal Aurora" de Sant Pau de Segúries on ell hi va passar un parell de vacances. Va ser tot un privilegi i el dia estàvem nerviosos i amb moltes ganes de poder quedar amb ell. Tot un honor!!

Va aconseguir crear una confiança amb l'alumant impressionant i va ser clarament un referent pel meu futur professional. Ara soc professor de secundària i moltes vegades encara penso amb els seus dots docents (les línies discontinues a la pissarra tot fent rebotar el guix, els seus cercles perfectes o l'emoció que demostrava cada sessió). Recordo també la seva frase de "tot el dia heu de pensar en matemàtiques, inclòs quan dormiu"

Només em queda desitjar-te molt bon canvi d'etapa! Ets impressionant!

Gerard Massó Reixach, Fonaments de les matemàtiques, Curs 2014-15

L'assignatura Geometria Diferencial (1988-89) era una optativa de 4t i 5è de carrera. L'Agustí ens va fer unes poques classes a l'inici, i la major part del curs va consistir en exposicions dels alumnes.

Llavors no es miraven competències i no sé si es complirien els requisits actuals d'avaluació de la UAB, però penso que tots els alumnes vam aprendre molt. A més del contingut del curs, vam aprendre a llegir, a entendre, a pensar i a elaborar matemàtiques. Va ser un curs molt valuós.

Joan Porti, Geometria diferencial, Curs 1988-89

Quan estudiava la carrera no hagués pensat mai que escriuríem un llibre junts. Recordo amb molt bon record les classes de Geometria III que va començar a impartir en Gómez Ruíz i venieu a classe en Muñoz i tu Agustí, fent intervencions molt interessants. Recordo que vas acabar el curs tu amb lliçons de grups de Lie i, per primer cop, vaig llegir un article de Matemàtiques en anglès (jo no en sabia, havia estudiat francès al bachillerat) per fer un treball de l'assignatura. Crec que tenim una bona amistat. Hem compartit molts bons moments al departament. Recordo quan veníem uns quants a casa teva per fer preparatius de la paella del departament, quan escrivíem el nostre llibre...

Un altre moment especial va ser el nostre viatge a Arévalo a buscar els llibres de l'Amparo. Recordo la teva primera visita als Guiamets amb la Berta i els nens. Em vaig emocionar en el teu homenatge al rectorat com a bon professor que ets. Atmiro la teva fortalesa, i la teva bondat. Et desitjo tot el millor en aquesta nova etapa de la teva vida. T'espero als Guiamets quan vulguis. Una forta abraçada. Ferran

Ferran Cedó Giné, Geometria II i Geometria III, Cursos 1979-80 i 1980-81

Vaig tenir la sort de tenir-te com a professor de problemes en una assignatura on el professor de teoria era el Castellet (no words needed). Vas ser, amb diferència, el millor professor de primer any, i un dels millors de tot el grau. Saps transmetre la passió que sents per les matemàtiques a l'alumnat, i poc més es pot demanar a un professor. Que la vida et sigui grata, ens veiem aviat!

I ja que estem: donats un tetraedre regular i una piràmide de base quadrada (i amb triangles equilàters de la mateixa mida que els del tetraedre), si enganxem aquests dos poliedres, quantes cares tindrà la figura resultant?

Gerard Nicolau, Fonaments de les Matemàtiques, Curs 2011-12

A mis 2 años perdí un padre: Rafael Herrera; a mis 23 años encontré otro: Agustí Reventós.

Blas Herrera, Tesis doctoral, 1991-94

L'any acadèmic 1981-82 vaig ser alumne teu de l'assignatura Anàlisi III de la llicenciatura de Matemàtiques. Ens explicaves equacions diferencials. Vam començar sobre el 13 d'octubre i vam acabar a finals de maig. Del curs en sí no recordo gaire més cosa; comparties professorat amb la Pilar Bayer (Àlgebra III), el Joan Girbau (Geometria Diferencial) i el Gerard Gómez (Càlcul Numèric).

Recordo un professor jove (en aquell temps tots érem joves!), molt proper, amable i que s'explicava molt bé. T'agradava parlar amb nosaltres, ja fos abans de començar la classe com en acabar. Aquesta imatge de proximitat, d'amabilitat i de bon comunicador ha persistit al llarg dels anys.

Joan Orobítg i Huguet, Anàlisi III, Curs 1981-82

Recordo al Professor Agustí Reventós amb molt d'afecte. Ens va fer classes de Geometria Sintètica. Una assignatura que descriuria com a preciosa.

Vaig començar el Doctorat en Geometria Diferencial i ell era un dels líders del grup de recerca. Sempre proper, transmetia el seu amor per les matemàtiques.

Molta sort en aquesta nova etapa

Una abraçada,
Eduard Giménez

Eduard Gimenez, Geometria Sintètica, Curs 1993-1994

Perquè per molt llarg, difícil o complex que fos lo problema, l'Agustí sempre tenia paraules per ajudar-te a tirar endavant. Des de Tortosa, una abraçada, l'enhorabona i desitjar-te que xales de valent en esta nova etapa

Òscar Ologaray i Arasa, Fonaments de les Matemàtiques i Geometria Diferencial, Cursos 2016-17 i 2018-19

Gràcies per les teves ganes, la teva dedicació i la teva forma d'explicar. Una llàstima que les pròximes generacions no et puguin tenir, feies disfrutar moltíssim les matemàtiques.

Sergi López Puertas, Fonaments de les matemàtiques i Geometria diferencial, Cursos 2016-17 i 2018-19

Durant el curs de Geometria Diferencial que et vam tenir de problemes, ens vas enviar un escrit fet per tu anomenat "L'art de les Matemàtiques". Em va agradar tant, que la frase que em va captivar més és l'obertura del meu TFG. La deixo aquí perquè és de les més boniques i certes que he sentit mai. "Les Matemàtiques són tan útils que de vegades oblidem que tan sols per la seva bellesa haurien de ser estudiades".

Alba Fabregat, Geometria Diferencial, Curs 2020-21

Sense cap mena de dubte, has estat un dels millors professors que he tingut mai. Sempre era un goig assistir a les teves classes i, sobretot a Fonaments de les Matemàtiques, em vas transmetre un interès per les matemàtiques que encara perdura a dia d'avui.

També recordo quan ens vas venir a saludar amb una capsa de galetes mentre competíem al COMAP, i quan em vas escriure una carta de recomanació en pocs dies per una beca de màster (que al final em van acabar donant). Encara que aquest any et jubilis, espero que continuïs venint de tant en tant al departament per poder continuar gaudint de la teva companyia i del teu bon humor.

Eduard Vilalta, Fonaments de les Matemàtiques, Geometria Diferencial, Cursos 2014-15 i 2016-17

Jo ja el coneixia dels estius a Menorca, així que recordo que ja havia anat algun cop al seu despatx a preguntar coses d'una altra assignatura. Però el primer cop que el vaig tenir de professor a l'aula va ser a la Topologia de segon curs. Recordo que vaig disfrutar molt amb aquella assignatura. Quan t'expliquen bé una cosa que t'apassiona és fantàstic! El cas és que, suposo que a final de curs, va deixar anar com qui no vol la cosa que havia agafat aquella assignatura per que li feia gràcia donar-me classes. Recordo que alguns dels veterans m'ho van agrair, com si jo hi tingués alguna cosa a veure. . .

Moltes gràcies, Agustí.

Miquel Brustenga Bort, Topologia I, Curs 1996-97

Enhorabona Agustí! Tinc grans records de la assignatura de problemes que ens vas donar a primer. Érem un grup de novatos vinguts de tot arreu i ens vam sentir com a casa. Et desitjo una jubilació molt jubilosa, que clarament t'ho has guanyat!

Fernando Etayo Rodríguez, Fonaments de les matemàtiques, Curs 2011-12

Hola Agustí,

Jo vaig gaudir molt dels anys que vaig estudiar a l'Autònoma, i tu ets un dels professors dels que tinc més bon record. A 1r, on molts estàvem una mica desconcertats de tants canvis, ens vas donar Fonaments de les Matemàtiques, que recordo molt bonica. Sempre sabies transmetre el teu interès per la matèria, feies les classes amenes i t'asseguraves que ho entenguéssim.

El meu record preferit, però, va ser un dia que vaig venir a parlar amb tu i em vas preguntar si jugava a basquet perquè havies vist al Facebook una foto meua en un partit. Jugava a voleibol, però em va fer gràcia adonar-me que havies investigat sobre nosaltres.

Tenir-te a classe un altre cop a finals de 3r va ser un petit regal, i molts de nosaltres vam estar molt contents quan vam saber que ens tornaries a fer classe.

Espero que et jubilis amb la sensació d'haver fet una molt bona feina i que gaudeixis d'aquesta nova etapa.

Molts records i bons desitjos,

Mireia Roig

Mireia Roig, Fonaments de les Matemàtiques i Geometria Diferencial, Cursos 2015-16 i 2017-18

Encara recordo com venies a classe amb les mans a la butxaca, sense papers (ets l'únic professor que he conegut que és capaç de fer-ho), agafaves el guix, t'arremangaves el jersei més a munt del colze... i començaves una classe genial!!!!!!"

Laia Saumell, Geometria, Curs 1981-82

Moltes gràcies Agustí, vaig aprovar geometria gràcies a les teves classes de problemes. Felicitat jubilació! :)

Jaume, Geometria Lineal, Curs 2021-22

Vaig ser alumna de l'Agustí Reventós allà per l'any 86. El record com una gran persona, bon professor (tot i que no sé si vaig aconseguir entendre mai la topologia) i sempre amb una cara amable. Molts bons moments compartits amb els companys i companyes i el professorat en aquells anys d'estudiant universitària (1985-1990). Com el d'aquell sopar el Nadal del 89 on l'Agustí Reventós i altres professors el van voler compartir amb els alumnes de 5è.

Joana M. Gomila Lluch, Topologia algebraica, Curs 1986-87

Abans de començar la carrera, tothom em comentava que Fonaments de les Matemàtiques era una de les assignatures més boniques. Per això, sempre pensava que eres molt afortunat de poder ensenyar-la. Amb el pas dels anys però, m'he preguntat diverses vegades si no eres tu qui la feia tant bonica.

Tenir-te com a professor va ser una sort. Gaudeix de la nova etapa!

Marc Homs Dones, Fonaments de les Matemàtiques, Geometria Diferencial, Cursos 2015-16, 2017-18

Hola Agustí,
m'he assabentat que et jubiles i m'ha entrat molta tristesa. No per tu, que de ben segur et mereixes un descans, sinó pels alumnes del futur que no podran gaudir-te!
Recordo moltes coses de quan ens feies classe, però la que més em sorprèn encara avui és la teva capacitat de dibuixar corbes a la pissarra i que s'entenguessin els conceptes de cop! Recordo també el teu examen final, en què havíem de fer quelcom amb la corda que traçava una bicicleta en girar... molts van marxar sense resoldre el problema (potser jo també, ja no ho recordo), però has fet que cada vegada que me'n pujo a una pensi en aquell examen!
A part de totes les anècdotes com a professor, voldria agrair-te especialment tot el suport mb el meu Treball de Final de Grau, d'història de les Matemàtiques. Em vas avisar que era un tema que constava de fer entendre als altres matemàtics, però això no ens va aturar. Recordo hores i hores llegint i rellegint els textos antics del Gaspar Monge, en un francès que jo encara no controlava, i intentant passar les seves idees a llenguatge matemàtic modern. Va ser un bon mal de cap, però gràcies als teus ànims, vaig acabar el TFG satisfeta, i amb ganes de més. Dos mesos més tard d'entregar-lo, marxava cap a París a fer el màster d'història i filosofia de la ciència, amb doble especialitat de física i matemàtiques.
Suposo que ja ho sabràs, però ara estic fent el doctorat d'història de la ciència. No de les matemàtiques, exactament, més aviat de la climatologia i meteorologia, però tan hi fa. És gràcies a professors com tu, que entenen la importància de la història del desenvolupament de les idees, que m'he atrevit a tirar per aquest camí.
Et desitjo el millor en aquesta nova etapa que ara comença. Una abraçada.
Carolina Granado

Carolina Granado Torres, Geometria Diferencial i TFG, Cursos 2016-17 i 2017-18

Sempre recordaré la primera classe de l'Agustí, perquè jo estava plena de dubtes i nerviosisme sobre si havia escollit la carrera adient, i ell va arribar a omplir-nos d'il·lusió fent allò que tan bé fa: mostrar la bellesa de la geometria. Tampoc no crec que m'oblidi d'aquella barreja de frustració i admiració que em feia sentir cada vegada que (tant a primer com a tercer) jo m'havia passat les hores a casa barallant-me amb un problema, i després ell arribava a classe dient: "Aquest és un problema dels que es resolen amb les mans a la butxaca", i efectivament, amb un dibuix ben simple i les mans a la butxaca donava un argument que ningú no podia discutir.
L'Agustí té un do per la docència, una capacitat extraordinària de transmetre no només els coneixements sinó també la seva bellesa. Però no es repenja pas en el seu do: treballa i treballa, proporcionant una quantitat de materials amb valor incalculable.
L'Agustí, a més, va ser sempre qui mostrava aquell costat humà que cada cop és més difícil trobar a la universitat. Es prenia la molèstia de saber els noms dels alumnes. Entre totes les coses que li haig d'agradar de per vida, s'hi troba que, quan li vaig parlar dels meus interessos acadèmics, em posés en contacte amb una persona adequada.
Agustí, gràcies per tot. Has passat per moltes aules que potser ja mai més trepitjaràs, però dels cors dels teus alumnes no marxaràs mai!

Mireia González Bedmar, Fonaments de les Matemàtiques i Geometria Diferencial, Cursos 2012-13, 2014-15

Benvolgut Agustí,

He sentit que et jubiles. Suposo –ja que a mi em queda molt lluny– que és una cosa a celebrar, així que enhorabona! Malauradament no podré assistir a l'última classe, però estic convençut que tothom la gaudirà, començant per tu. I es que sobretot volia aprofitar l'efemèride per agrair-te de nou la passió amb la que sempre m'has transmès les matemàtiques, i que m'agrada recordar quan la pròpia se m'afebleix. Amb tu no només he après geometria, però també què vol dir ser un bon professor, o més ben dit, un mestre. I és aquesta empremta la que queda, i que molt poca gent deixa.

T'envio tots els meus millors desitjos, i gràcies de nou,

Nil

Nil Rodellas Gràcia, Fonaments i Geometria Diferencial, Curs 2015-16

No he estat mai capaç de comprendre del tot què és exactament allò que converteix l'Agustí Reventós en un docent tan magnífic, tan adequat per ocupar aquell lloc tan especial en la memòria de tot estudiant universitari que espera per primer cop l'arribada del professor a l'aula. Ara fa ja 7 anys d'aquelles meravelloses classes, i el recordo sempre emanant una passió silenciosa i colpidora per allò que feia: encara que per ell fos la cosa més simple del món, encara que ho hagués ensenyat 2000 vegades, no es deixava portar per l'inèrcia, els ulls li brillaven veient les nostres cares de sorpresa i, molts cops, incomprensió.

Jo diria que justament és aquesta passió tan seva i tan personal el que fa que sigui tan fàcil enamorar-se d'allò que ensenya. El meu camí va acabar sent molt diferent de les matemàtiques, però anant a les seves classes jo desitjava ser part d'allò, d'aquell esperit, d'aquell entusiasme, que va molt més enllà de la disciplina que imparteix.

L'Agustí deixa marca, i la deixa amb el cor.

Anaïs G. Bedmar, Fonaments de les Matemàtiques, Curs 2015-16

El curs acadèmic, 1980/81, ens va donar una assignatura d'Anàlisi que es feia al tercer curs. Ens va fer saber que no era el seu tema de recerca, però que faria un esforç per portar-la a terme de la millor manera. El record que tenc de l'Agustí és d'un professor jove amb molta il·lusió i ganes per fer atractives les classes, molt proper i molt bon professor, preparava de manera molt acurada la teoria i totes les demostracions fins al darrer detall. Posteriorment quan ens trobavem pel departament en el temps que feia la tesi, sempre mostrava interès per la teva feina.

Agustí, moltes gràcies per haver participat en la meva formació, encara que faci molts d'anys, i que en aquesta nova etapa puguis gaudir del millor!

Bartomeu Coll Vicens, Anàlisi 3er , Curs 1980-81

Octubre 2000. Primera classe d'àlgebra lineal. Professor: Agustí Reventós. Primers consells per la carrera (o com fer matemàtiques): a sobre la taula el llibre, molt paper i llapis; llegir una frase, tornar-hi, fer servir el llapis i el paper per entendre-ho.

Octubre 2002. Un curs de geometria de varietats: Aïllar i derivar és el mateix que derivar i aïllar.

Tants records com estudiant de l'Agustí! 20 anys després i encara en podria fer una llista ben llarga. Amb les claus del cotxe a la ma!

La simplicitat, i al mateix temps la profunditat, amb la que ens transmeties el contingut segur que em van facilitar la vida d'estudiant de les teves assignatures, i de les altres si hagués sabut aplicar més els teus consells. I segur que van tenir una gran influència quan em vaig acabar decidint de fer la tesis en geometria integral.

Moltes gràcies per tot el que m'has aportat i moltes felicitats per la teva jubilació!

Judit Abardia, Àlgebra lineal, geometria lineal, Curs 2000-01

Agustí,

encara conservo els apunts dels teus cursos de geometria. Cada cop que els consulto hi retrobo la manera de fer matemàtiques que ens vas transmetre. No en tenies prou amb demostrar uns teoremes d'allò més interessants, sinó que ho feies sempre de la manera més elegant possible. Però això tampoc et semblava suficient: per entendre de veritat les matemàtiques ens feies tocar-les, calcular, resoldre, classificar, ... i ens sorprenies amb els mètodes més astuts per a resoldre qualsevol qüestió.

Recordo també com eren de divertides i estimulants les teves classes. Has dominat com ningú l'art d'explicar i per això els alumnes han lloat sempre la teva tasca. Segur que en som molts els que et tenim com a model a seguir a l'hora de fer classe.

En la recerca, igual que en la docència, sempre has buscat l'equilibri entre l'abstracció i la concreció. Per això als teus treballs s'hi troba sempre geometria de la bona, tant quan t'has enfrontat als problemes més actuals, com quan has comentat les obres de Monge, Gauss i companyia. I és que la passió per la geometria, en totes les seves vessants, és potser el tret que més et caracteritza. Aquesta passió ens l'has contagiada a molts i per això no em puc estar de dir-te:

Moltes gràcies i molta sort!

Gil Solanes, Geometria Lineal, Geometria Sintètica, Geometria Hiperbòlica, Cursos 1993/94, 1996/97, 1997/98

Estimado Agustí.

Varias veces escuché a Agustí diciendo, Carlos es mi estudiante de Doctorado y eso me llenaba de orgullo, pues siempre he considerado Agustí como el maestro de maestros. Ni con un millón de gracias podré pagar lo que influyo el conocimiento desinteresado que me brindo Agustí y que transformó mi vida en un mejor ser humano y académico. Aprovecho la ocasión para recordar algunos momentos imborrables en mi mente por ese paso tan rápido por Barcelona y donde estuvo Agustí:

- Mi primera entrevista con Agustí y la invitación a tomarnos un tinto a las 10 de la mañana ... Agustí me dijo que era muy temprano para tomarnos un tinto ... en Colombia un tinto es un café ...
- Un bocadillo en Colombia es un dulce de guayaba pero en empaque de golosina muy pequeño ... Agustí me dijo que yo podría reemplazar la comida por un bocadillo ... yo me quedé perplejo ...
- Como olvidar la bronca que me hicieron Agustí y Tedí en Colombia cuando vieron pegadas unas fotos del estadio Santiago Bernabéu en mi oficina aquí en Colombia ... Tedí le dijo a Agustí que yo era hinchista del Real Madrid ... no es cierto siempre he sido hinchista del Barcelona ... eso fue para risa.

Que sea esta también la ocasión para decirles a todos mis profesores y compañeros de la UAB que los llevo en mi corazón y que nunca me olvido de lo vivido en Barcelona.

Agustí yo también me siento orgulloso de haber sido su alumno.

Carlos Escudero

Carlos Arturo Escudero Salcedo, Geometría Integral, Cursos 2002-06

Unes classes amb un ritme perfecte, prou relaxades com per gaudir-ho tot i entendre-ho bé, i prou dinàmiques i suggerents com per no despenjar-se i deixar-se coses per pensar més tard a la biblioteca. Un fil de veu entranyable i irònic, i una impressionant habilitat en l'art del guix i pissarra.

Et vaig tenir en dues assignatures com a professor, però és que a més a més, jo que sovint faltava a classe i m'havia de recolzar molt en la bibliografia, he après moltíssim també dels teus manuals i llibres!

Guardo dels millors records de la carrera en les teves classes, Agustí, i sempre has sabut transmetre passió i tractar l'alumne amb respecte i dedicació. Moltíssimes gràcies per dignificar tant la professió.

Una abraçada i molta sort!!

Pol Orobitg, Fonaments de les Matemàtiques i Geometria diferencial, Curs 2013-14

I de sobte l'Agustí diu: 'això ho farem amb les mans a la butxaca'.

De fet ell ja havia entrat a l'aula amb les mans a la butxaca. Poc a poc va anar desplegant de manera harmoniosa les equacions d'Euler-Lagrange en una lliçó del curs d'Equacions Diferencials de tercer de Matemàtiques, i això sense cap paper!

Quan deia que faria algun 'càlcul amb les mans a la butxaca' és que la cosa es posava interessant. Era el moment en que ens ensenyava a pensar lateralment, a fer petits girs de guió, a evitar alguns càlculs feixucs. No obstant això també recordo meravellat la capacitat de l'Agustí per fer càlculs increïbles amb molta pausa i de manera molt acurada i ordenada.

A la meua vida com a estudiant de Matemàtiques hi ha dos professors molt importants, l'Arturo Echevarría i l'Agustí Reventós. El primer em va animar a estudiar Matemàtiques i em va portar cap a l'Agustí gràcies a la seva recomanació d'anar a estudiar a l'Autònoma.

Sense l'Agustí Reventós no m'hagués dedicat a la Geometria. Ell em va animar i em va ensenyar. Primer com a professor durant la carrera, després com a tutor a la tesina on em va introduir al fascinant món de la Geometria Integral. Més endavant, ja com a director de tesi, em va portar cap el món de les foliacions.

Gràcies Agustí, moltes gràcies. Un professor com tu va fer possible que descobrís les meravelles de la Geometria que he vist. Sempre has estat una persona propera i disposada a ajudar i escoltar. Només trobo a faltar que no m'ensenyessis a fer tot allò que fas amb el guix a la pissarra. Bé, encara ets a temps d'impartir un curs d'innovació docent!

Espero seguir aprenent al costat teu durant molt temps.

Tedi

Eduardo Gallego, Equacions Diferencial, Geometria, . . . , Curs 1980-81

Jo només et vaig tenir de professor a les classes de problemes de Geometria Diferencial, a 3r de carrera, però ja n'havia après abans de tu, de matemàtiques. Si l'assignatura de Geometria Lineal de 2n em va anar bé, va ser gràcies al teu llibre "Afinitats, moviments i quàdriques". Això sí, en directe ets fins i tot millor que en llibre!

Espero que et vagi tot molt bé i que gaudeixis molt la jubilació!

Odí, Geometria Diferencial, Curs 2011-12

Homenatge al Dr. Agustí Reventós

Avui celebrem la darrera classe del Dr. Reventós i m'agradaria comentar alguns pensaments que això em provoca. Després de desenvolupar la meua carrera professional com a químic i un cop arribada la jubilació, vaig decidir estudiar matemàtiques (desig que no vaig satisfer de jove perquè, malgrat semblar-me una carrera molt atractiva, la trobava massa difícil per a la meua capacitat).

L'any 2013, en aterrar a la UAB, vaig tenir la sort de tenir l'Agustí com a professor de problemes de Fonaments i, al curs següent, de teoria de la mateixa assignatura. Aleshores, em va acollir fent-me de tutor i conseller del recorregut pel grau.

D'això ja fa 8 anys i puc constatar que mai no he tingut un conseller més qualificat, implicat i atent. És més, puc dir que l'Agustí m'ha distingit amb la seva amistat i recolzament. Reconec que el meu cas és atípic, però m'ha permès veure el treball de tutor que l'Agustí ha fet amb els meus joves companys d'estudi. Sempre amb la porta oberta i disposat a aclarir dubtes i donar els millors consells.

Les promocions que he conegut li van demostrar la seva estimació el dia que la Universitat va decidir atorgar-li el premi a l'EXCEL·LÈNCIA DOCENT, assistint massivament a la celebració. Va ser un acte memorable.

Com a exemple de la seva tasca orientadora dels estudiants de matemàtiques, adjunto un escrit seu, publicat el 1998 i titulat "I després què", on orienta l'estudiant sobre com afrontar les crisis vocacionals que comporta l'estudi d'aquesta ciència i li ofereix consells tan valuosos com aquest: "El millor és no mirar gaire lluny i anar fent i treballant pas a pas. A la vida hi ha molta boira i, per tant, si mires molt lluny, ho veuràs sempre fosc".

Agustí, a l'Autònoma et trobarem molt a faltar.

Pascual Batalla

31 de Maig de 2022

Pascual Batalla

SEMINARIO VIDAL ABASCAL

Gauss y la geometría
Geodesia y geometría no euclidiana

por

Agustí Reventòs Tarrida
Universitat Autònoma de Barcelona

Xoves, 9 de novembro de 2006

16,30 horas

Salón de Graos da Facultade de Matemáticas

FACULTADE DE MATEMÁTICAS

Agustí Reventós: un escrit del seu alumnat

En saber que el departament proposava a l'Agustí per al premi a l'excel·lència docent, i en ser demanats per un petit escrit, no vam poder estar-hi més a favor i disposats.

L'Agustí el vàrem conèixer a l'inici del primer curs, amb la sort de tenir-lo de professor a Fonaments de les Matemàtiques, una assignatura introductòria que crea la base necessària per tot el que vindrà després, que serà molt i intens. Tocant diversos temes, l'Agustí ens els transmetia de forma entenedora i sempre amb una passió encomanadissa. Més enllà del temari estricte, les classes contenien altres matisos: motivava les idees abstractes amb els problemes que les havien originat, ens contextualitzava històricament els conceptes, d'aquesta manera aconseguia donar la importància que cada idea es mereixia ja que podent semblar trivial ara, no ho havia estat gens en el seu moment.

Però no tot eren matemàtiques. També hi havia moments de reflexió, quan ens confiava els seus pensaments sobre les matemàtiques, per exemple quan les comparava amb la seva altra gran passió, el ciclisme, destacant que tant el ciclista com el matemàtic són tossuts, ja que sovint les coses no surten a la primera, ni molts cops tampoc a la segona. És a dir, no ens amagava la frustració a la que som abocats més o menys sovint els matemàtics, i amb la seva passió ens encoratjava a superar-la, ja que el que ens esperava darrere era bonic, i valia la pena.

Clar que llavors tampoc acabàvem de valorar la nostra sort de tenir-lo... just acabàvem de començar i ens pensàvem que tothom seria així. Però, en canvi, amb el pas del temps tots hem viscut situacions en que penses... ja en podrien aprendre altres professors, de l'Agustí!

Amb la perspectiva adquirida després de 4 anys, i amb moltes hores passades a les aules, escoltant, intentant entendre i prenent apunts, podem afirmar que les hores amb l'Agustí són diferents, són classes on aprens gaudint intensament, i volent-ne més. Té la virtut de transmetre i ensenyar amb passió, donant-se completament als alumnes. A més, a mesura que van passant els cursos i les assignatures te n'adones de tot el que ha pogut ensenyar-te un professor així en una assignatura de sis crèdits (i les poques hores de classe que això implica!), i és aleshores quan veus la seva excel·lència, que creiem de forma unànime que hauria de ser reconeguda.

També ens contagiava amb la seva passió per la geometria, que és la branca de coneixement a la que es dedica, mostrant-nos per exemple la construcció d'un polígon regular de 17 costats (l'heptadecàgon), i com ho va dur a la pràctica en el seu particular homenatge a Gauss.

Aquesta passió per la geometria ens porta a parlar del nostre tercer any, en el qual l'Agustí ens va fer classe de *Geometria Diferencial*, una assignatura clau que connecta la geometria clàssica amb els fonaments de la geometria més moderna. Amb uns apunts fets per ell especialment per l'assignatura de gairebé 500 pàgines, un es podia dedicar a anar a la seva classe a veure com els explicava pàgina per pàgina, amb una gran passió, introduint-nos conceptes avançats com qui explica el *teorema de Pitàgores* a un nen petit. Entre l'alumnat està escampada la idea que ningú més serà mai capaç d'explicar els seus apunts en tant poques hores mentre sembla que hi posa tot el detall possible a cada petit argument.

Per acabar, destacar que no només durant les hores de classe, sinó que qualsevol dia a totes hores és un home bolcat als seus alumnes. Tothom sap que, encara que no hagi estat mai el teu professor, si tens qualsevol dubte de matemàtiques, el seu despatx està obert per a què vagis a veure'l. Aquest fet es veu reflectit en la quantitat de treballs de divulgació que ha fet i com en gaudeix d'explicar-los.

En conclusió, des de l'alumnat creiem que si s'ha de donar un premi al professorat per la seva excel·lència, l'Agustí Reventós és sense cap mena de dubte qui hauria de rebre'l.

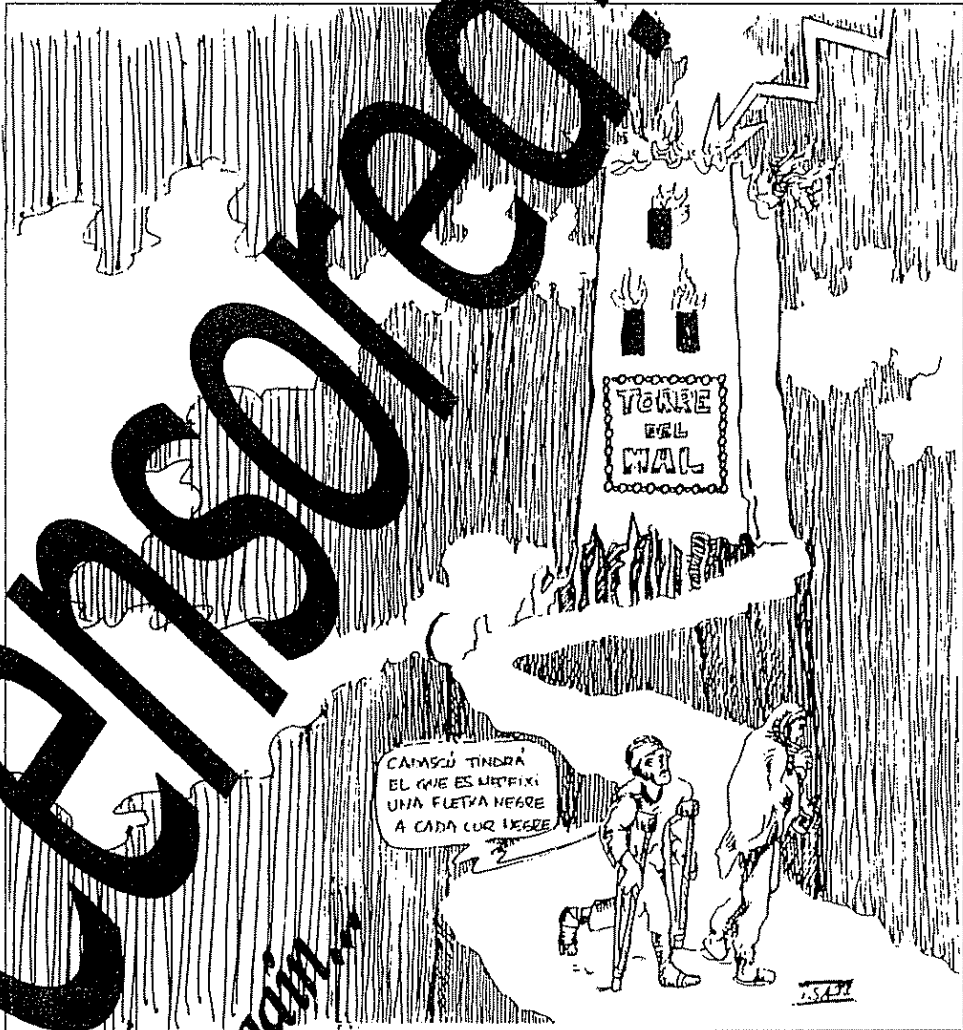
Els alumnes del grau de Matemàtiques.
Curs 2018-2019.

8001
Desembre

La petaca de Klein Nº3

Revista dels estudiants de matemàtiques de la UAB

-Per problemes interns a la torre - digué Mike.
-A la Torre del Mal? - insistí.

CASBOLÉ!

I després què

Apreciat estudiant de Matemàtiques:

Em deies a la teva carta que estàs començant a pensar que potser et vas equivocar aquell dia, encara no massa llunyà, en que vas decidir estudiar matemàtiques. No et preocupis massa, aquestes crisis són normals i la majoria hem passat per aquí.

Certament que la decisió que vares prendre en acabar COU d'estudiar matemàtiques va ser molt seriosa i important. Crec que en el teu cas, però estic segur que també per a molts dels teus companys, va ser la

primera gran decisió de la teva vida. I dic que és

important perquè ha fet que la teva vida prengués un rumb i no un altra, i aquest canvi de rumb en un moment donat pot portar amb els anys a situacions molt divergents. A més, aquests anys entre els 18 i els 23, són fonamentals en el desenvolupament posterior de la persona i per tant la formació que reps durant aquest període és fonamental. I no parlo ara només de matemàtiques.

Tornant al tema de les matemàtiques, has de pensar que si bé es pot donar el cas d'algun nen que des de sempre ha tingut la il·lusió de ser matemàtic, en general no és aquesta la situació. Ans al contrari, jo diria que aquesta decisió es pren sempre després de donar-li moltes voltes i molt sovint al darrer moment. Hi ha exemples famosos de grans matemàtics que volien ser, fins hi tot, farmacèutics! Omplir el full de preinscripció acostuma a ser un martiri, i quan finalment es lliure el que es

vol es un temps de calma. Ja s'ha pres la decisió i no se'n vol sentir parlar més.

Però quan ja esteu ficats en matèria, a segon o tercer curs, i aquesta és la teva situació, tornen a venir els dubtes. Et faré alguns comentaris per si et poden ser útils.

Primer de tot vull dir que sempre he pensat que Matemàtiques és una carrera vocacional. Això, que jo ja tenia molt clar quan era estudiant, ho he anat confirmant amb els anys. Per tant quan perds el fil de la classe i et trobes pensant allò tant típic de "que hace un chico como yo en un sitio

como éste" en realitat el que t'estàs preguntant és si tens vocació o no.

El que has de pensar no és si aquella classe en particular es fa pesada, sinó si tu gaudeixes o no fent matemàtiques, és a dir si gaudeixes o no quan sol a casa passes hores i hores davant problemes embolicats (que normalment no surten!). Pots dir que et passen les hores volant? T'agrada compartir amb els companys els petits descobriments que vas fent en avançar en l'estudi de les diverses matèries? Et va agradar donar aquelles classes particulars? Et molesta el no saber el perquè de les coses? Et molesta no saber d'on venen aquestes definicions estranyes que apareixen a classe? I on van? T'agradaria tenir una idea global de la matemàtica? Si més o menys les coses són així, endavant, continua estudiant i no et preocupis.

Per contra, si passes de tot això, jo no t'aconsellaria de continuar. Ningú que pretengui únicament tenir un títol universitari per integrar-se posteriorment

al món laboral o, encara pitjor, per satisfer aspiracions familiars, hauria d'estudiar la carrera de matemàtiques. Serà un suplici per a ell.

A part de tot això, i un cop acceptem que t'agraden les matemàtiques, també penso que un mínim d'aptituds per a les matemàtiques s'ha de tenir. Sembla que hi ha persones que tenen més facilitat que altres pel raonament abstracta. No sé fins quin punt aquestes aptituds es poden aprendre.

Segur que la pràctica modifica les nostres capacitats i no crec pas que es pugui dir que unes persones tenen un do i altres no. Moltes vegades allò que sembla una observació genial resulta ser el resultat de moltes hores de treball.

De totes maneres hauries de veure si l'esforç que et representa seguir la carrera és un esforç desproporcionat. M'imagino, però en realitat no ho sé, que deu ser com aprendre música o pintura, tots els que hi posin voluntat arribaran a saber tocar algun instrument o pintar quatre coses, però només uns pocs arribaran a ser artistes.

No obstant hi ha alumnes que quan es comencen realment a interessar per les matemàtiques i volen fer l'esforç de connectar, és a dir de comprendre bé totes les coses fins al seu nivell, no saben realment com fer-ho, no tenen manera de fer-ho. Això és en general degut al sistema educatiu i poca cosa podem fer. Però t'ho dic perquè no et desmoralitzis fàcilment.

També em preguntes per les sortides professionals. A mig termini soc optimista

respecte la valoració social i econòmica dels matemàtics. Estem en un món tecnològic i tota la tecnologia es basa en el fons en la matemàtica. I curiosament cada cop hi ha menys persones realment preparades i capaces de comprendre en profunditat els processos que hi ha darrere la tecnologia, i per tant capaces de modificar-los. Pensa en la gran quantitat de persones que utilitzen ecografies, scanners, ressonàncies magnètiques, discos compactes, etc. i que en realitat ignoren com funciona tot això. La majoria ni tant sols s'ho pregunten.

Hi ha gent que pensen que els matemàtics són molt intel·ligents perquè els hi han vist resoldre problemes complicats. No s'adonen de que el que realment passa és que el matemàtic té una eina potent a les seves mans i si la sap dominar pot fer moltes coses. No he observat mai que no has pogut arreglar una cosa, per exemple el motor del cotxe, no per no comprendre el problema sinó per no tenir les eines adequades? Doncs amb les matemàtiques passa quelcom semblant.

De les tres sortides tradicionals del matemàtic et parlaré breument de la sortida que jo conec: la universitat. Aquesta sortida no ha estat mai fàcil, però potser avui està més complicada que anys enrera degut a les poques places de que disposa la universitat, agreujat aquest punt pel descens de la natalitat, que fa pensar que poden venir encara uns anys de penúria. Aquesta sortida només es aconsellable per a aquelles persones que realment els hi agradin molt les matemàtiques i estiguin disposades, per

aquest motiu, a allargar el seu període de formació uns anys.

Un professor universitari és una persona que dedica la seva vida professional, i alguns fins i tot la seva vida privada, a l'estudi de les matemàtiques. Per tant la seva principal labor és de recerca, amb la idea ambiciosa de poder aportar resultats nous que sensiblement millorin els coneixements científics de la humanitat. La majoria quedem pel camí, però intentar-ho val la pena.

També dediquem moltes hores a la docència, com ja saps. Sembla que donem poques hores de classe, si penses en hores a l'aula, però una condició necessària, lamentablement no suficient, per a una docència ben feta és dedicar moltes hores a la seva preparació. Per això t'he preguntat abans si t'agrada explicar matemàtiques. Si et quedes a la Universitat ho hauràs de fer.

A més, si penses que els estudiants d'avui seran els professors i investigadors de demà veuràs que en realitat no hi ha tanta diferència entre aquestes dues activitats de que t'he parlat, la recerca i la docència.

Lamentablement, els professors universitaris ens dediquem encara a una tercera tasca ben diferent a les dues anteriors: lluitar amb la burocràcia. Si la valorem pel temps que ens pren arribarem a pensar que és més important encara que les dues anteriors. Però això és una altra història.

Els primers anys a la universitat són difícils. Tindràs davant teu un objectiu que

t'arribarà a obsessionar: llegir la tesi doctoral. En efecte, per poder ser professor d'universitat de ple dret, és a dir amb un contracte permanent que et permeti viure dignament, s'ha de ser doctor. Però, com abans, això torna a ser una condició necessària no suficient.

Quan acabes la carrera comença l'anomenat tercer cicle que consisteix en cursar unes quantes assignatures fins a un total d'uns 23 crèdits i presentar un treball d'iniciació a la recerca. Aquest treball es defensarà davant tribunal, cosa que vol dir que hauràs d'explicar-lo públicament. A més, un cop superades les assignatures i el treball hi haurà encara un darrer examen sobre el contingut de les assignatures cursades. Això és una novetat que encara no s'ha posat mai en pràctica i que per tant no et puc dir encara com anirà. De moment sembla una ximpleria més de la burocràcia que ens envolta amb ànim d'ofegar-nos.

La situació ideal per cursar el tercer cicle és la de becari. D'aquesta manera tens un sou que deu estar ara sobre les cent vint mil pessetes, una certa estabilitat (aquestes beques acostumen a durar quatre anys), i cap més obligació laboral que la d'estudiar. Però aconseguir una beca és molt difícil ja que n'hi ha ben poques i es donen estrictament per expedient acadèmic de manera que actualment tan sols poden aspirar a tenir-la el millor o màxim els dos millors de cada curs.

També pots mirar d'entrar com professor ajudant del departament de matemàtiques. Aquesta és també una molt bona solució però com abans la competència és molt dura. Si aconsegueixes una d'aquestes

places d'ajudant estaràs en una situació molt semblant a la dels becaris, fins i tot una mica millor econòmicament, però hauràs de donar quatre hores de classe a la setmana, que poden ser fora de la llicenciatura de matemàtiques, ja que el nostre departament imparteix docència a diverses titulacions.

Mentre tant has de procurar connectar amb algun dels professors de la especialitat que a tu t'agrada per tal de demanar-li que et dirigeixi la tesi doctoral, i si és possible, incorporar-te de manera efectiva en algun dels grups de treball del departament. D'aquesta manera estaràs orientat i tindràs la oportunitat d'anar a congressos, parlar amb especialistes de fora d'aquí, etc.

Quan després de cinc o sis anys llegeixis la tesi doctoral la teva situació científica haurà millorat molt, sabràs un munt de coses, però la teva situació laboral no haurà millorat gaire, per no dir que haurà empitjorat. En efecte, les places d'ajudant es consideren places per a la formació de les persones de manera que està establert que no les pot ocupar la mateixa persona per un temps indefinit. A llocs com per exemple Química, la lectura de la tesi s'associa en molts casos amb l'adéu definitiu a la Universitat.

Per tant has de començar a pensar alguna altra sortida. Si, com sembla natural a matemàtiques, després de la tesi vols continuar investigant, has de mirar de guanyar una plaça de professor permanent, que et donarà un petit sou però una certa estabilitat. Per obtenir una d'aquestes places, a les que no et pots

" A la vida hi ha molta boira i per tant si mires molt lluny ho veuràs sempre fosc. "

presentar si no ets doctor, hauràs de superar unes oposicions. Això vol dir superar un

parell d'exercicis davant tribunal, el primer del qual consisteix en que expliquis el teu currículum, i en el segon una lliçó.

El segon no és massa problemàtic, però el primer, anomenat a l'argot autobombo, degut a que has de dir el molt bo que ets, no el podràs superar sinó tens un mínim de currículum, és a dir publicacions. El tribunal tindrà en conte el número d'aquestes publicacions però també la qualitat de les mateixes. Això és molt difícil de mesurar i el que es mira habitualment és la qualitat de les revistes on estan publicats aquest articles. Com més bona és la revista més difícil és de publicar-hi però més prestigi representa.

Per tant ja veus que et queda una bona tasca per davant. Però el millor és no mirar molt lluny i anar fent i treballant pas a pas. A la vida hi ha molta boira i per tant si mires molt lluny ho veuràs sempre fosc.

Finalment vull dir-te que no sobrevaloris els meus comentaris, parla amb altres professors i companys i ves formant-te la teva pròpia opinió.

Agustí Reventós i Tarrida
Director Espiritual